

พระราชบัญญัติยาสู่บ
พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)
อาทิตยทิพอุภา
พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรตรากฎหมายขึ้นเพื่อบำรุง การ เพาะ ปลูก ต้น ยาสูบ ให้ เป็น ไป ตาม หลัก วิทยาศาสตร์ คุ่มครองกสิกรรมในเรื่องราคาควบคุมอุตสาหกรรมยาสูบ การจำหน่ายยาสูบและให้รางวัลแก่ผู้ที่ส่งยาสูบออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๙๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๙๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บทบังคับต่าง ๆ ในพระราชบัญญัตินี้มิใช่บังคับแก่อุตสาหกรรมยาสูบหรือกิจการอื่น ๆ เกี่ยวกับยาสูบที่รัฐบาลสยามเป็นผู้จัดทำ

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ คำว่า

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พืชนิโคเทียนา (Nicotiana) หรือพืชชนิดอื่น อันคล้ายกัน ซึ่ง รัฐมนตรี ระบุไว้ ใน กฎกระทรวง

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๕๑

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสูบซึ่งยังไม่ได้หั่นเป็นเส้น

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาสูบซึ่งได้หั่นเป็นเส้น

“ยาสูบ” หมายความว่า ชิกาเรต ชิการ์ บุหรี่อื่น ๆ
ยากล้อง ยามวนเอง

“ชิกาเรต” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งมวนด้วยกระดาษ

“ชิการ์” หมายความว่า ใบยาหรือยาเส้นซึ่งมวนด้วย
ใบยา

“บุหรี่อื่น ๆ” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งมวนด้วยวัตถุ
อย่างอื่น นอกจากกระดาษและใบยา ตามชนิดที่รัฐมนตรี
กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

“ยากล้อง” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งใช้สูบด้วยกล้อง
หรือเครื่องสูบอย่างอื่นทำนองเดียวกัน ตามชนิดที่รัฐมนตรี
กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

“ยามวนเอง” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งใช้สำหรับมวน
บุหรี่ยาสูบเอง ตามชนิดที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

“ผู้ทำการเพาะปลูก” หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบ
การเพาะปลูกต้นยาสูบ

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำการบ่มใบยา
ให้เป็นใบยาแห้ง

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า บุคคลผู้
ประกอบการทำยาสูบ เพื่อการค้า

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมใช้ในการทำหรือเก็บยาสูบ และให้รวมไปถึง
บริเวณแห่งสถานที่เช่นว่านั้นด้วย

“เสตมป์ยาสูบ” หมายความว่า เสตมป์ของรัฐบาล
ซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในกิจการตั้งบัญชี
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“ซอง” หมายความว่า ตลอดถึงห่อ กระป๋อง ขวด หรือ
ภาชนะอื่น ซึ่งใส่บรรจุยาสูบ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานสรรพสามิต
ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจ และหน้าที่ เกี่ยวกับ พระราช
บัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงผู้ทำการแทน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การเพาะปลูกต้นยาสูบและการบ่มใบยา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตต์พื้นที่ ซึ่งการเพาะปลูกต้นยาสูบจะต้องได้รับอนุญาต เขตต์นี้ให้เรียกว่า "เขตต์ปลูกยาสูบ"

เมื่อพ้นกำหนด ๕๐ วัน นับตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีกำหนดเขตต์ปลูกยาสูบขึ้นในท้องที่ใด ผู้ใดจะทำการเพาะปลูกต้นยาสูบในเขตต์ปลูกยาสูบนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยที่ดิน ซึ่งใช้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบเมล็ดพันธุ์ที่จะใช้ วิธีบำรุงต้นยาสูบ และวิธีการอื่นใดเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบกับทั้งวิธีบ่มใบยาตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๕ นั้นอายุ เมื่อครบกำหนดสิบสองเดือน นับแต่วันออก

มาตรา ๖ ผู้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบในเขตต์ปลูกยาสูบ ต้องนำใบยาและยาเส้นมาขายให้แก่เจ้าพนักงานหรือให้แก่ผู้บ่มใบยาในเขตต์ปลูกยาสูบนั้น ห้ามมิให้จำหน่ายต้นยาสูบ ใบยาหรือยาเส้นแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ราคาและเงื่อนไขแห่งการซื้อใบยาและยาเส้น ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด และประกาศให้ทราบล่วงหน้าเป็นคราว ๆ

มาตรา ๗ ผู้มีใบยาในเขตตำบลลูกยาสูบต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยวิธีมีใบยาตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้เรียกเก็บปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งบาท

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้สิ้นอายุ เมื่อครบกำหนดสิบสองเดือน นับแต่วันออก

มาตรา ๘ ผู้มีใบยาในเขตตำบลลูกยาสูบต้องนำใบยามาขายให้แก่เจ้าพนักงาน หรือผู้ประกอบการ ห้ามนำไปจำหน่ายใบยาให้แก่ผู้อื่น

ราคาและเงื่อนไขแห่งการขายใบยา ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด และประกาศให้ทราบล่วงหน้าเป็นคราว ๆ

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดนำต้นยาสูบ ใบยา หรือยาเส้นออกจากเขตตำบลลูกยาสูบ เกินกว่าจำนวนซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

ไว้ในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๒

การจำหน่ายยาสูบ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตต์พื้นที่ ซึ่ง การจำหน่ายยาสูบจะต้องได้รับอนุญาต เขตต์นี้ให้เรียกว่า “เขตต์จำหน่ายยาสูบ”

เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีกำหนด เขตต์จำหน่ายยาสูบขึ้นในท้องที่ใดแล้ว ผู้ใดจะจำหน่ายยาสูบในเขตต์จำหน่ายยาสูบนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้เรียกเก็บปีละหนึ่งบาท

ใบ อนุญาต ที่ออกตาม มาตรานี้ สิ้นอายุ เมื่อ สิ้นปีปฏิทินหลวง

มาตรา ๑๑ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายยาสูบในเขตต์จำหน่ายยาสูบต้องชื้อยาสูบจากเจ้าพนักงาน หรือจาก

ผู้รับเหมาของรัฐบาล หรือจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไปทำการจำหน่าย ห้ามมิให้จำหน่ายยาสูบของผู้อื่น เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายยาสูบ ต้องจำหน่ายยาสูบตามราคาตลาด แต่ถ้าอธิบดีได้กำหนดราคาเป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายยาสูบต้องจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓ ผู้ใดจำหน่ายยาสูบนอกเขตต์จำหน่ายยาสูบ ต้องจำหน่าย โดยราคาที่เป็นราคาตลาดอยู่ในวันให้พระราชบัญญัตินี้ ในท้องที่ทำการซื้อขายกันนั้น แต่ถ้าอธิบดีได้ประกาศกำหนดราคาเป็นอย่างอื่น ก็ต้องจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ อธิบดีมีอำนาจที่จะมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นผู้รับเหมาจำหน่ายยาสูบภายในท้องที่ที่กำหนด ในกรณีดังกล่าวในวรรค ๑ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายยาสูบจะต้องรับซื้อยาสูบจากผู้รับเหมา นั้น มาจำหน่ายราคายาสูบที่ผู้รับเหมาตามความในวรรคก่อน จะจำหน่ายได้นั้น ต้องเป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๓

อุตสาหกรรมยาสูบ

มาตรา ๑๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีและต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยแผนผังโรงงานอุตสาหกรรมและเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ให้ออกตามมาตรา นี้ สิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทินหลวง

ให้ถือว่าผู้ประกอบอุตสาหกรรมอยู่ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ได้รับอนุญาตให้ทำการต่อไปได้อีก ๙๐ วัน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามความในมาตรา ก่อนให้เรียกเก็บ ดังนี้

๑. อุตสาหกรรมซิกาแรต ปีละสองร้อยบาท
๒. อุตสาหกรรมซิการ์ ฆากล้อง และยามวนเอง ปีละห้าสิบบาท
๓. อุตสาหกรรมบุหรี่ยื่น ๆ ตามชนิดที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวงปีละห้าบาท

อุตสาหกรรมที่ว่ามานี้ แม้จะประกอบขึ้นหลายชนิด หรือทุกชนิดในโรงอุตสาหกรรมโรงเดียวกัน ก็ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแยกตามชนิด ของอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๑๗ เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจโรงอุตสาหกรรม และเอกสารสมุดบัญชีต่างๆ ที่เกี่ยวกับการนี้ และมีอำนาจที่จะเข้าประจำอยู่ในโรงอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมให้การปิดแสตมป์ยาสูบได้เป็นไปโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการตามความในมาตรานี้ตามสมควร

มาตรา ๑๘ ยาสูบที่จะนำออกจากโรงอุตสาหกรรมนั้น ให้บรรจุในซองและปิดแสตมป์ยาสูบบนซองของ

ลักษณะของซองให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

ยาสูบอื่น ๆ นอกจากจากซิการ์แรตและซิการ์ ให้ปฏิบัติตามมาตรานี้ เมื่อพ้นวันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑๙ แสตมป์ยาสูบที่ต้องปิดบนซองบรรจุซิการ์แรตและซิการ์ให้มีอัตรา ดังนี้

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๔๘๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๕๕

๑. ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่งมี น้ำหนักไม่เกิน สิบกรัม
ต้องปิดแสตมป์ราคาสองสตางค์

๒. ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่งมี น้ำหนัก เกินกว่า สิบกรัม
ต้องปิดแสตมป์ในอัตราหนึ่งสตางค์ต่อห้ากรัม เศษของ
ห้ากรัมให้นับเป็นห้ากรัม

มาตรา ๒๐ แสตมป์ยาสูบที่ต้องปิดบนซองยาสูบอื่น ๆ
ให้มีอัตรา ดังนี้

๑. ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่งมี น้ำหนักไม่เกิน ยี่สิบ กรัม
ต้องปิดแสตมป์ราคาหนึ่งสตางค์

๒. ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่งมี น้ำหนักเกินกว่า ยี่สิบกรัม
ต้องปิดแสตมป์ในอัตราหนึ่งสตางค์ต่อยี่สิบกรัม เศษของ
ยี่สิบกรัมให้นับเป็นยี่สิบกรัม

หมวด ๔

การนำยาสูบเข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำต้นยาสูบ ใบยา ยาเส้น
หรือยาสูบเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากเจ้าพนักงาน

มาตรา ๒๒ นอกจากจะต้องเสียอากรสุลกากรตาม กฎหมายว่าด้วยกาญนั้นแล้ว ยาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ก่อนที่จะส่งมอบไปจากความรักขาของเจ้าพนักงานสุลกากร ต้องปิดแสตมป์ยาสูบโดยอัตราเช่นเดียวกับ ยาสูบที่จะนำออกจำหน่ายจากโรงอุตสาหกรรม

หมวด ๕
เงินรางวัล

มาตรา ๒๓ ผู้ส่งใบขา ยาเส้น หรือยาสูบออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร จักได้รับเงินรางวัลตามเกณฑ์ วิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๖
แสตมป์ยาสูบ

มาตรา ๒๔ ในการปิดแสตมป์ยาสูบบนซองบรรจุยาสูบที่จะนำออกจากโรงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ กี้ดี ในการปิดแสตมป์ยาสูบเมื่อนำสิ่งเช่นนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๒ กี้ดี ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้นำเข้ามาแล้วแต่กรณี เป็นผู้ทำการขีดฆ่าแสตมป์ยาสูบ นั้น ๆ โดยวิธีการซึ่งอธิบดีกำหนด

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๑

มาตรา ๒๕ แสตนปียาสูบที่ใช่แล้รก็ดี หรือยังไม่ได้ใช่
ก็ดี หรือแสตนปียาสูบที่อธิบดีได้ประกาศเลิกใช้เสียแล้ร
ก็ดี ห้ามมิให้ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าพนักงานจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อ
จำหน่าย

หมวด ๗

การมียาสูบไว้ในครอบครอง

มาตรา ๒๖ เมื่อพ้ันวันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย มีไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งยาสูบอันมิได้
เปิดแสตนปียาสูบ หรือเปิดแสตนปียาสูบไม่ครบถ้วน ไม่ว่า
การจำหน่ายนั้นจะเป็นภายในหรือภายนอกเขตต์จำหน่ายยา
สูบ

มาตรา ๒๗ เมื่อพ้ันวันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ฉ้ในครอบครอง ซึ่งยาสูบอันมิได้เปิดแสตนปียา
สูบ หรือเปิดแสตนปียาสูบไม่ครบถ้วนเกินกว่าหนึ่ง
กิโลกรัม

หมวด ๘

บทลงโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝ้้นบทบัญญัติมาตรา ๕ วรรค ๒
มาตรา ๖ วรรค ๑ มาตรา ๗ วรรค ๑ มาตรา ๘ วรรค ๑

เล่ม ๕๕ หน้า ๑๑๐๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๔๙๑

มาตรา ๑๐ วรรค ๒ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ วรรค ๒ มาตรา
๑๕ วรรค ๑ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๗ ผู้นั้นมีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ วรรค ๓ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖
ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๐ ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้คนใด
ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับการอนุญาต เจ้า
พนักงานหรืออธิบดีผู้ออกใบอนุญาตแล้วแต่กรณีจะสั่งพักใบ
อนุญาตเสียก็ได้ มีกำหนดไม่เกินครั้งละหกเดือน หรือจะ
สั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ขยายเวลาตาม

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๑๐๓

ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎกระทรวงอื่น ๆ เพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี